

Dosarul nr. 2ra-1639/22
2-19059433-01-2ra-17112022

Prima instanță: (Judecătoria Strășeni, sediul Călărași) A. Ucrainațeva
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oprea Larisa,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Țîcu Clavdia
împotriva Larisei Oprea cu privire la repararea prejudiciului material,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2022,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2018, Țîcu Clavdia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Larisei Oprea cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, Țîcu Clavdia a menționat că locuiește pe aceeași stradă
cu pârața, care a blocat accesul pe strada comună și a strămutat hotarele până la
gardul reclamantei, astfel că accesul la drum a fost limitat.

De asemenea, a invocat că la o distanță de aproximativ un metru de la casa sa
de locuit, pârața a plantat un pom de nuc, care a crescut și rădăcinile acestuia s-au
extins până în curtea sa.

La 23 iunie 2017, în urma unui vânt puternic, pomul de nuc s-a rupt și a căzut
peste casa sa, deteriorând acoperișul anexei de lângă casa de locuit, provocând
fisuri la pereții casei.

Astfel, potrivit Actului de constatare a Consiliului com. Sipoteni din
22 decembrie 2017, s-au constatat fisuri cu o lățime de 2-3 cm a pereților în urma
căderii pomului de nuc din curtea Larisei Oprea, plantat la o distanță de un metru
de la gard.

Totodată, reclamanta a specificat că, conform devizului de cheltuieli, costul
materialelor necesare pentru reparația tencuielii au fost estimate la suma de
4 800 lei, iar lucrările de demontare și montare, precum și a materialelor necesare
pentru reparația acoperișului au fost estimate la suma de 3 503 lei.

Reclamanta Țicu Clavdia a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f. d. 172-173 Vol. I), încasarea de la Oprea Larisa a sumei de 8 163 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea Judecătoriai Strășeni, sediul Călărași din 08 iulie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Țicu Clavdia.

S-a încasat de la Țicu Clavdia în beneficiul statului suma de 249,09 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2022, s-a admis apelul declarat de Țicu Clavdia, s-a casat hotărârea Judecătoriai Strășeni, sediul Călărași din 08 iulie 2021 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Țicu Clavdia.

S-a încasat de la Oprea Larisa în beneficiul Clavdiei Țicu suma de 8 163 de lei cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat de la Oprea Larisa în beneficiul statului suma de 244,99 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Oprea Larisa a încălcat dreptul de vecinătate al reclamantei prin plantarea pomului de nuc pe hotarul dintre gospodării la o distanță de 1,5 m de la construcția reclamantei Țicu Clavdia.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că, potrivit Actului de constatare din 22 decembrie 2017 a Consiliului com. Sipoteni, r. Călărași, s-a constatat că în urma căderii pomului de nuc plantat în gospodăria pârâtei Larisei Oprea la o distanță de circa 1 metru de la casa de locuit a reclamantei, au fost deteriorate mai multe foi de ardezie, lemnul construcției pereților, iar din motiv că administrația publică locală nu dispune de un specialist autorizat în domeniul expertizei clădirilor, reclamanta s-a adresat la un expert autorizat în domeniul expertizei clădirilor, care a efectuat un deviz de cheltuieli.

Astfel, potrivit devizului local de cheltuieli efectuat de către expertul Curmei Vasile, reparația tencuielii și materialelor necesare au fost apreciate la suma de 4 800 lei, iar pentru reparația acoperișului - lucrările de demontare și montare, materialele necesare, cheltuielile au fost estimate la suma de 3 503 lei.

În privința cuantumului prejudiciului material, instanța de apel a reținut declarațiile specialistului Curmei Vasile date în instanța de fond, care a comunicat că a efectuat două devize - unul pentru reparația acoperișului anexei și al doilea pentru reparația tencuielii casei, suplimentar a invocat că acoperișul era defectat tare, aproximativ 5 foi de ardezie fiind stricate, deteriorat lemnul, se vedeau crengi de nuc și după șură.

Astfel, instanța de apel a conchis că reclamanta a prezentat probe admisibile și pertinente care dovedesc comiterea de către intimată a unei fapte ilicite, vinovăția ultimei fiind stabilită prin Actul de constatare din 22 decembrie 2017 a Consiliului com. Sipoteni și consecințele prejudiciabile stabilite în devizie locale de cheltuieli pentru reparație și materiale în sumă de 8303 lei.

În raport de aceste împrejurări, instanța de apel a ajuns la concluzia că deși instanța de fond a cercetat înscrisurile anexate, planșele foto și declarațiile martorilor, fiind confirmate toate circumstanțe de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, neîntemeiat a respins acțiunea, temei pentru care

hotărârea instanței de fond urmează a fi casată cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 09 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Oprea Larisa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Oprea Larisa, în motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel contravine probelor administrate.

De asemenea, a menționat că la pronunțarea hotărârii, instanța de fond a dat o apreciere obiectivă probelor prezentate, iar instanța de apel le-a dat o apreciere arbitrară.

La fel, a specificat că reclamanta nu a demonstrat că fisurile de la casa de locuit au apărut din cauza căderii copacului de nuc.

La 18 noiembrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului.

La 12 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Țicu Clavdia a depus referință la recursul declarat de Oprea Larisa, prin care a solicitat să fie respins.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 02 iunie 2022.

La 20 septembrie 2022, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 09 noiembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Oprea Larisa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Oprea Larisa.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh